

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3751/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Љиљана Аранђеловић, адвокат из ..., против тужених Града Ниша, кога заступа Градско јавно правобранилаштво и Дирекције за изградњу Града Ниша, ради накнаде, одлучујући о ревизији туженог Града Ниша изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 101/2020 од 11.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог Града Ниша, изјављеног против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 101/2020 од 11.03.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог Града Ниша изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 101/2020 од 11.03.2020.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П 3926/18 од 28.10.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезани су тужени да тужиоцу на име изузетог дела парцеле за изградњу улице ... на кп.бр. .. КО ..., уписане у Лн.бр. .. КО ..., чија је укупна површина 475м², солидарно исплате на име изузетог дела 6.650,00 динара по 1м², што за укупно заузети део од 144 м² износи 957.600,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 28.10.2019. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 140.752,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 101/2020 од 11.03.2020. године одбијена је као неоснована жалба туженог Града Ниша и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 3926/18 од 28.10.2019. године у односу на наведеног туженог.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени Град Ниш је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...87/18) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања

од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретној правној ствари усвојен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени солидарно обавезу на исплату новчане накнаде за земљиште одузето ради изградње улице, без спроведеног законом прописаног поступка. Побијана другостепена одлука, којом је одбијена жалба и потврђена одлука којом је усвојен тужбени захтев, заснована је на примени и тумачењу материјалног права које је у складу са правним схватањима израженим кроз судске одлуке и не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. Тужени Град Ниш ревизијом не указује, нити доставља другачије правноснажне судске одлуке, донете у споровима са чињеничним стањем као у овој правној ствари.

Имајући наведено у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде у овој правној ствари поднета је 28.05.2018. године а побијана вредност предмета спора је 957.600,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, од 118,654 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 8.070,52 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић